

Plátek

Číslo: 4
Rok: 2014

Obsah:

VIP host
Zaručené informace - Ve škole to žije!

Zprávy z akcí

Soutěže o ceny

Nová šéfredaktorka

Sport

A mnoho dalšího!

Přejeme krásné prožití Vánoc

a

Hodně štěstí do nového roku!

Ahoj všichni,

cítíte tu vánoční atmosféru? Já teda pořádně, hodně to na mě padlo. Nazdobené a nasvícené ulice, vánoční slevy, natěšené děti, prostě všechno, co k adventnímu období a Vánocům patří, jenom ten sníh by se s námi mohl zase začít bavit a napadnout aspoň poprašek. Přeci jenom Vánoce na sněhu jsou lepší než na blátě, to mi dáte asi za pravdu.

Vlastně bych vám ještě mohla říct, co všechno se nám v naší redakci změnilo. Zmínili jsme se o tom minule, ale teď už to dostalo jiné rozměry a uskutečnilo se pár změn. Jak jsme psali minule, Simča Ondrová, loňská šéfredaktorka, nám odešla na střední školu, takže se musel najít někdo, kdo ji zastoupí. A tím někým jsem se stala já :). Tak doufám, že budu dělat tuto funkci dobře a že se mnou bude náš skvělý redakční tým spokojený. I v něm se událo pár změn. Jako korektorky máme letos Pavlu Janečkovou z 9. B a Gabču Vlachovou ze 7. B. Přibyli k nám letos dokonce i kluci, jejich příspěvky najdete v tomto čísle.

Snažili jsme se být při všech důležitých akcích, které se od vydání posledního čísla Plátku udály, a přinášíme vám z nich exkluzivní informace. Během listopadu proběhla soutěž v dělání výrobků z gumiček, devátáci byli na literárně-historické exkurzi v Praze, holky i kluci nás skvěle reprezentovali na florbalovém turnaji, 5. prosince nám po škole chodil mikulášský průvod, devátáci se chystají na akademii atd. Připravila jsem pro vás rozhovor s bývalou šéfredaktorkou našeho časopisu. Dále se také seznámíte s akcemi parlamentu.

Závěrem vám chci popřát veselé, pohodové a klidné vánoční prázdniny. Užijte si je pořádně a nemyslete moc na školu, té si užijete po nich ještě dost ;).

Radmila Centnerová, šéfredaktorka

Zprávy z parlamentu

Od posledního vydání našeho časopisu školní parlament uspořádal už několik důležitých schůzek. Členové parlamentu probírali přípravu akcí, které souvisejí s předvánočním obdobím.

Žáci chtěli navázat na předchozí rok, kdy se poprvé parlament zasloužil o vánoční strom před školou. O jeho výzdobu se tenkrát postaraly třídy a musím přiznat, že ozdoby z nejrůznějších materiálů stromek příliš nezkrášlily. Letos se výroby ozdob ujala třída 8. A s paní učitelkou Galbovou. Jako materiál žáci zvolili vyřazená CD, která pomalovali barvami na sklo. Stromek ozdobily žákyně 9. C, Martina Mynářová a Pavla Marečková, kterým pomohla děvčata ze 7. A. Stromek umístil pan školník na balkón a historicky první slavnostní rozsvícení se konalo při vánočním jarmarku 12. prosince 2014. Jeden ze dvou stromků pro školu obstaral člen parlamentu Patrik Dvořáček z 8. A a určitě mu patří od nás všech poděkování.

Také třídy se nám oblékly do vánočního kabátku a žáci nejkrásnější třídy obdrželi od parlamentu odměnu.

V období adventu se konají charitativní akce. Pokladník parlamentu uhradil částku 7 200 Kč na adopci afrického dítěte z peněz, které se žákům podařilo opatřit během minulého školního roku. Stále jsou členové parlamentu v kontaktu s naším adoptovaným africkým dítětem. Korespondenci obstarává R. Centnerová z 9. B. Žáci se chystají překvapit ho dárkem k Vánocům. Přál by si fotbalový míč a kopačky.

Na škole také proběhla soutěž v gumičkování, organizátorům se sešla řada výrobků. Bližší informace o soutěži naleznete v samostatném článku v tomto čísle.

Další soutěží, kterou pořádá parlament, je Talentmánie. Konkurz na tuto soutěž proběhl 5. 12. a soutěžit se bude 19. 12., jako tradičně poslední předvánoční den ve škole. Parlament již neplánoval tuto soutěž organizovat, ale kvůli počtu zájemců, který všechny z parlamentu překvapil, se členové rozhodli akce opět ujmout. Žáci měli zejména zájem podílet se na přípravách: moderování, porota, výroba diplomů a zajištění odměn a dohled nad samotnou akcí. To poslední si asi měsíc dopředu zamlouvali někteří kluci z devítky.

S přáním krásných Vánoc se s vámi z parlamentu loučí

Pavla Janečková, 9. B

Rozhovor s bývalou šéfredaktorkou

Když jsem byla na zasedání našeho Plátek teamu zvolena šéfredaktorkou, začala jsem za pár dní přemýšlet o tom, že by se docela hodilo najít nějakého bývalého šéfredaktora a nechat si poradit a inspirovat se. Nemusela jsem chodit daleko :). Určitě si hodně z vás pamatuje Míšu Hlavoňovou, která dělala šéfredaktorku před čtyřmi roky. Pokud vás zajímá něco víc o šéfredaktorské činnosti, pokračujte ve čtení :).

Pamatuješ si, kdy Tě poprvé zvolili šéfredaktorkou Plátku?

Abych pravdu řekla, nevím přesně, kdy to bylo, ale myslím, že někdy v 8. nebo 9. třídě potom, co odešla Simča Procházková.

Jakou funkci jsi v redakci měla před tím?

Všehochuť. Když bylo potřeba, psala jsem o čemkoli. A k psaní článků jsme ještě s Verčou Šmerdovou vykonávaly funkci korektorek a s paní učitelkou Máslovou dávaly Plátku finální podobu.

O čem jsi psala jako šéfredaktorka?

Páni, jsou to čtyři roky zpátky a asi si nevzpomenu. Jak jsem říkala, psala jsem od všeho trochu, od kulturního dění ve škole přes zprávy z parlamentu až ke sportovním akcím :).

Bavilo Tě být šéfredaktorkou?

Každý si myslí, že být šéfredaktorem je něco těžkého, ale tím, že Plátek zaštituje paní učitelka Máslová, je být šéfem radost. Ona se o něj skvěle stará, a proto to vždy skvěle šlape. To díky ní je Plátek Plátkem.

Poslali jsme Ti poslední Plátek, jak vychází u nás teď. Jak se Ti líbí, jak na Tebe působí?

Líbí se mi moc. Přijde mi, že se zvedl počet stran, což je skvělé, protože čím dál více lidí chce psát. Když jsem na základce byla já, mnohdy to byl problém. Zaujaly mě i vaše nové rubriky, jako jsou drby nebo módní okénko. Myslím, že máte našlápnuto na skvělý časopis.

Máte na gymplu taky časopis? Píšeš do něho nebo máš s ním obecně něco společného?

Co vím, tak že když jsem na gympl přišla, něco jsem slýchávala o školním časopisu s názvem Biftek (nevím, co všichni s tím masem mají :D), ale nejspíš ho vedl někdo z tehdejších maturantů a tím, že gympl není základka a ne vždycky se o vás učitelé tak pěkně starají jako tady, tak nejspíš skončil. Navíc jsem se o něj moc nezajímala. Nová škola, nové požadavky, mnohdy toho máte tolik, že jste rádi za to, že se naučíte na další den. Tím vás nechci strašit, střední škola je super :).

Ted' trochu odbočíme :). Vrátime se na základku, ale mimo Plátek. Co Tě nejvíc bavilo nebo Ti nejvíc šlo? Jaká byla Tvoje oblíbená učitelka? A bylo naopak něco, co Tě nebavilo a otravuje i na gymplu?

Bavilo a šlo? Co se týče školy, neměla jsem na základce snad nikdy problém s ničím. Ted' už je to horší :D. Mívala jsem ráda dějepisy s paní učitelkou Čumovou, než nám odešla na mateřskou nebo chemie s panem učitelem Sedláčkem. Oblíbeného učitele jsem nejspíš neměla. Nebavily mě věci, které jsem neuměla a nechápala, což je tak i dnes. Největší problém mám asi s fyzikou, kterou potřebuju k přijímačkám, a biju se do hlavy, že jsem na základce nedávala větší pozor. Takže dobrá rada: co se na základce naučíš, na střední jako když najdeš.

A poslední otázka :) – byla ses ted' nedávno podívat na základce. Změnilo se toho hodně od doby, co jsi vyšla? Co třeba?

To rozhodně. Nové krásné učebny, tunel do tělocvičny, zvonky na učitele. Máte krásnou školu. I když je pravda, že až na ty učebny se toho moc nezměnilo. Tak například na učebně matiky(?), jsou stále články o nejlepších kamarádech, kdo se chce zasmát, ať se tam jde na nás podívat. Ve třídě VKO (?), která byla má kmenová, jsou stále obrázky, které jsme dělali v 9. třídě. Brány lásky, štěstí, a já nevím čeho všeho, jsou taky nesmrtelné. Jako školačka jsem na ně musela vyskakovat, byla jsem precek, dnes mohu říct, že skákat nemusím. Vyrostla jsem :D.

Děkuji za odpovědi a přeji hodně štěstí a pevných nervů u maturity :).

Děkuji moc, bude to potřeba :). A vám přeji hodně zdaru u přijímaček na střední školy. Ať se dostanete na tu vaši vysněnou :).

Gumičkománie

Když řeknu slovo gumičky, asi vás nenapadne nic jiného než gumičky na pletení. Můžete s nimi plést náramky, zvířátka, vánoční ozdoby atd. Gumičky nebo jejich celou sadu můžete koupit na internetu, v hračkářstvích (např. Sparkys), na tržnici i v dalších obchodech. Ovšem originální RainbowLoom je zárukou kvality, protože silikonové gumičky i materiály na stav jsou testovány a gumičky jsou kvalitní. Naproti tomu ty neoriginální mohou být různé kvality, mohou praskat, může jich být v sadě méně atd.

V Lysicích je můžete koupit v MIVU (papírnictví) za 56 korun nebo v malém obchodě na náměstí u pomníku se lvem za 10 korun. Některé gumičky dokonce voní a svítí a možná dělají i něco jiného. Mrkněte po obchodech. Jelikož se také blíží Vánoce, tak neutrácejte peníze a vyrobte dárek z gumiček. Rozhodně jím nikoho neurazíte a věřte tomu, že se bude líbit každému, a navíc ozdoba z gumiček je in.

JAK GUMIČKY VLASTNĚ VZNIKLY?

Celý projekt vznikl teprve v roce 2011, když si jejich autor CheongChoonNg všiml své dcery, jak si plete náramek z gumiček, a vymyslel pro ni jednoduchý tkalcovský stav, aby ji usnadnil práci. Díky tomu dnes prodává miliony balení gumiček RainbowLoom a jeho nápad se stal celosvětovým hitem.

GUMIČKY VE ŠKOLE

Členové parlamentu se rozhodli uspořádat soutěž o nejhezčí výrobek. Organizace celé soutěže se ujaly Jolana Janíčková z 6. B a Kateřina Obelczová z 6. A. Do soutěže se zapojilo mnoho žáků z prvního stupně a z druhého stupně jen šestáci. Výrobků bylo celkem 78. Některé žákyně odevzdaly i víc výrobků. Předsedkyní poroty byla paní učitelka Galbová, která na škole učí český jazyk a výtvarnou výchovu. Porota vyhodnotila soutěž následovně :

1. Místo: Valentýna Baňová, 3. B
2. Místo: Martina Viola Koukalová, 6. B
3. Místo: Magda Dostálová, 5. B

Odměny pro vítěze vybrala Jolana Janíčková. A co získaly vítězky? No přece gumičky! Všem výhercům gratulujeme a vy, které jste nevyhrály, nebuďte smutné, důležité je zúčastnit se! Organizátorky soutěže uspořádaly výstavku všech výrobků ve sborovně.

Děkujeme všem holkám za to, že se do soutěže zapojily.

Oceněné výrobky

Projektový den

Ve čtvrtek 20. listopadu proběhl u nás ve škole projektový den s názvem „Kasino ve škole“.

Žáci druhého stupně byli rozděleni do čtyřčlenných skupin. Určitě jste si všimli, že někam zmizelo hodně deváťáků a pak se objevili na stanovištích ne jako soutěžící, ale jako pomocníci. Taky jsem byla jednou z těch, co pomáhali. Jak jsem se k tomu dostala? Paní učitelka Sedláková se jednou v hodině matematiky prostě zeptala, jestli by byli zájemci, kteří by jí pomáhali při projektovém dni, takže jsem se ještě s dalšími třemi holkami přihlásila a bylo to :).

A v čemže spočíval náš úkol? Učitelé matematiky měli na svých stanovištích připravené různé úkoly, které nějak právě s matikou (nečekaně) souvisely. Skupinky soutěžících potom měly určitý čas na jejich vyřešení. A my pomocníci jsme potom kontrolovali správnost řešení, zapisovali body a třeba i trošku poradili. Rozhodně se mi to líbilo a vyhovovalo mi to. Než k nám přišlo první družstvo, pustila nám paní učitelka Sedláková Evropu 2, takže jsme se i dozvěděly něco od Mareše s Hezuckým :D.

Celkově jsem si tento den užila a jsem pro, aby další projektové dny byly obdobné jako tento.

Radmila Centnerová, 9. B

Odpoledne s dětmi z 1. B

Ve čtvrtek 27. listopadu si žáci z 9. C připravili pohádkové odpoledne pro prvňáčky.

Této akce se zúčastnili všichni prvňáčci, což nás překvapilo a zároveň i potěšilo. V ten den většina z nás zůstala po vyučování ve škole a začali jsme připravovat večerní program, který začínal v 17:00 hod. Od paní učitelky jsme dostali instrukce a každý jsme šli na předem určené stanoviště. Zde jsme si nachystali potřebné rekvizity a oblékli se do kostýmů. V pět hodin jsme se sešli ve třídě 1. B, kde jsme zahájili náš program. Celý večer proběhl dobře a všechny děti si jej chválily. Za odměnu každý prvňáček dostal propisku a perníček, který jsme my holky samy upekly.

Žáci 9. C
v kostýmech

Byla jsem ráda, že jsme akci zvládli a že děti byly spokojeny.

Lidka Vojtová, 9. C

Exkurze devátáků

Ve dnech 23. a 24. října jsme navštívili s paními učitelkami Čumovou, Kyánkovou a Zárubovou Lidice, Terezín a Prahu. Pokud chcete vědět, kde všude jsme byli a co jsme tam vyváděli, tak pokračujte ve čtení následujících řádků.

První den jsme měli na programu Lidice - vesnici vypálenou za 2. světové války, a Terezín, pevnostní město. V lidickém muzeu jsme viděli fotografie z vesnice před vypálením, video a kousek filmu, dopisy dětí a poslechli si výpovědi lidických žen. Na některé to ale bylo až příliš, tolik tragických událostí prostě těžko poslouchali a celkem je to rozhodilo. V Terezíně jsme navštívili Ghetto a Malou pevnost, kde jsme procházeli takovým tunelem, který měl docela nízký strop, byl málo osvětlený a úzký a fakt nebyl určený pro jedince trpící klaustrofobií. Kromě tunelu jsme viděli i cely, popraviště apod. Ve většině případech jsme si nedovedli absolutně představit, jak tam, v tak děsných podmínkách, ti vězni mohli vůbec být. Já třeba jsem si to takhle nepředstavovala – věděla jsem sice něco málo, ale nenapadlo by mě, jak až to mohlo být strašné. Upřímně, docela obdivuji tyto lidi, kteří se snažili i přes všechno utrpení zpříjemnit si svůj život a žít trochu kulturně.

Jedeme si selfie ve
výtahu :)

Plni různých dojmů a emocí jsme nasedli do autobusu a přešli do Prahy ke kolejím VŠCHT, kde jsme měli strávit noc. Z kolejí má hodně z nás celkem dost kuriózních a „dobrých“ zážitků. :) Třeba já a kamarádky, co se mnou byly na pokoji. Asi ani jedna z nás nezapomene na vypadlou kliku od pokoje, kde jsme měly úplně všechny věci, a ona nešla nasadit. Ještěže mají na kolejích dobrého údržbáře, který nám to spravil.

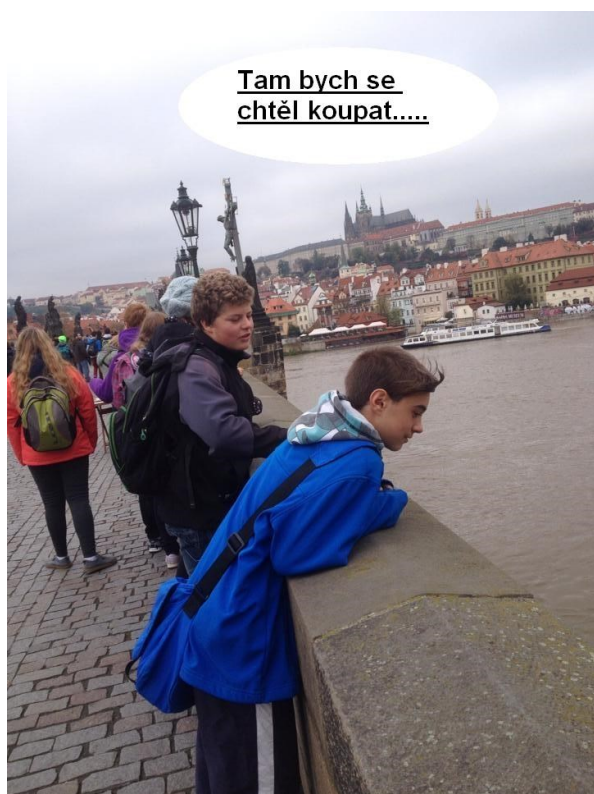
Na kolejích jsme se ale moc dlouho nezdrželi, čekala nás přece noční procházka Prahou! Noční Praha je podle mě i hezčí než denní, takže cesta metrem ke Staroměstskému náměstí a odtud pěšky na Václavák mě vyloženě nadchla. Na Václaváku jsme měli asi půl hodinky rozhod. Všichni si to namířili do KFC, Mekáče nebo něčeho podobného. :)

Na kolejích VŠCHT jsme se rádi svezli výtahem.

Zpracování fotek: Zbyšek Müller, 9. B

Exkurze devátáků (pokračování)

Druhý den pro nás začal poměrně brzo, ale na druhou stranu jsme hned po ránu moc nechodili, protože nás autobus zavezl k Národnímu divadlu, kde nás čekala prohlídka. Z té jsme byli všichni nadšení, hlavně z balkonu, odkud je nádherný rozhled na celou Prahu!

menty napadlo je krmit :D. Jenže pak jich bylo nějak moc a byli moc blízko, takže už jsme z nich tak nadšení nebyli :).

Z lodi jsme teda po hodině vystoupili a pokračovali do Židovského města na prohlídku synagog. Naše skupinka ale měla nějaký problém. Dlouho jsme čekali na průvodce a v poslední synagoze už na nás těžce dolehla únava a měli jsme problém vnímat. Ale synagogy jako takové byly určitě zajímavé.

Ze Židovského města nás čekala poměrně dlouhá cesta na Pražský hrad. Šli jsme docela rychle a celou dobu do kopce, takže když jsme se konečně zastavili před samotným Hradem, byli někteří úplně červení, zpocení a zadýchání. Tím ale náš pochod nekončil, ještě jsme museli dojít od Hradu na Strahov, kde čekal autobus. I když už bylo docela pozdě odpoledne, začalo být teplo a my se hnali přes Prahu navlečení v zimních bundách. Po nasednutí do autobusu se většině už nikam moc nechtělo, ale ještě hurá na Vyšehrad a Slavín. Zvládli to všichni, někteří byli i celkem překvapeni a nadšení. Prošli jsme kolem baziliky sv. Petra a Pavla, parkem se sochami a samozřejmě jsme se zastavili i na hřbitově, kde jsou pohřbeny takové osobnosti jako např. Josef Václav Sládek, Josef Václav Myslbek, František Křižík, Vojtěch Hynais.

Z Vyšehradu jsme se vrátili do autobusu a vydali se domů. Sice jsme byli všichni unaveni, ale i přesto bylo v autobuse o zábavu postaráno dostatečně :D.

Exkurze se nám líbila a doporučuji ji i budoucím devátákům.

Radmila Centnerová, 9. B

Mikuláš

Letos jsem byl vybrán na roli Mikuláše, protože v 9. A, která měla tuhle akci slíbenou, prý nemají nikoho natolik vysokého, aby mohl být Mikuláš, takže jsem k tomu přišel jako slepý k houslím. Na začátku jsem čekal, že se spíše uliju z vyučování a bude to jednoduchý pátek, ale nebyl.

Když jsme vešli do prvních tříd, měl jsem trochu trému. V dalších třídách tak to už šlo, připadal jsem si důležitě, když se mě ptali: „A jak to víš?“ Musel jsem v každé vyučovací hodině vystupovat minimálně ve třech třídách a samozřejmě vždy s jiným textem. Domácí příprava proslovů nebyla taky nic lehkého. Moje očekávání to splnilo v tom, že jsme poučili některé děti, ale bohužel některé ne. Nejtěžší práce byla asi ve třídě 5. A, protože tam bylo hodně „hříšníků“. Nejdleší proslov mě čekal ve 2. B. Nejlepší třída byla asi 4. A a samozřejmě i prvňáčci. Na závěr bych chtěl poděkovat všem svým spolupracovníkům, andělům a čertům.

Václav Centner alias Mikuláš, 9. B

Ochutnávka vánočního cukroví

Dne 5.prosince jsme my holky ze 6. A pekly v kuchyňce vánoční cukroví. Napekly jsme různé druhy např. vanilkové rohlíčky, perníčky a máslové sušenky. Vše se nám povedlo až na jednu výjimku, trochu se připálil jeden plech s máslovými sušenkami. Tady jsem vám napsala recept na vanilkové rohlíčky, určitě si je upečte.

Suroviny: 20dkg hl. mouky, 14dkg másla, 7dkg cukru, 7dkg ořechů, 2 žloutky.

Postup: Ze všech surovin vypracujeme těsto, které necháme přes noc odležet v lednici. Pak si z něj vytvarujeme malé rohlíčky a dáme péct. Pečeme jenom pár minut(asi 5), až rohlíčky trochu zrudnou, vyndáme je z trouby a obalíme ve směsi z mletého a vanilkového cukru. Přeji vám dobrou chuť.

Kateřina. Obelczová, 6. A

Vánoce

Na Vánoce se těší asi všechny děti. Těší se na pečení a zdobení cukroví, strojení stromečku, na dárky a na vánoční zvyky. K době Vánoc patří i čekání na narození Ježíška - advent. Letos jsme 1. svíčku na adventním věnci zapálili 30. listopadu. V období adventu se v domácnostech hlavně uklízí a peče. Těsně před Vánoci se zdobí stromeček. Štědrý večer je každý rok 24. prosince, letos vychází na středu a díky tomu nás čekají i delší prázdniny. Na štědrovečerní stůl se tradičně podává kapr a bramborový salát, po večeři si pak celá rodina rozbalí dárky. K Vánocům patří pohádky. Tradiční štědrovečerní pohádkou je Tři oříšky pro Popelku. K vánocům patří vánoční zvyky, například pouštění lodiček, odlévání olova nebo vyhlížení zlatého prasátka.

Tak veselé Vánoce!

Karolina Hořavová, 6. B

Robotiáda v Brně

Žáci, Jan Škrabal, Jiří Švancara, Libor Pavlíček, Jan Sedláček a Dawid Vodák, se v pátek 5. prosince zúčastnili mezinárodní soutěže ve stavění robotů. Soutěž se konala na brněnském výstavišti.

Když jsme přijeli, našli jsme si místo, kde jsme se posadili a vše potřebné si nachystali. Bohužel jsme zjistili, že na námi vybraném místě není zásuvka, a proto jsme všechno museli přesunout jinam.

První na řadě byla tzv. robotpřehlídka, při které jsme museli představit náš soutěžící tým. Po krátké přestávce následovala soutěž „Čára“. Robot má za úkol projet trasu vyznačenou černou čarou v co nejkratším čase. Náš robot se umístil na prvním místě. Byl to pro nás velký úspěch, protože jsme se minulý rok umístili osmí. Z prvního místa jsme postoupili do čtvrtfinále. Našemu robotovi jsme dopřáli klidný spánek. Těsně před čtvrtfinále jsme ho chtěli probudit, ale nepodařilo se nám to, museli jsme vyměnit baterii. Takže jsme ho celého restartovali. Vše se nakonec podařilo. Po čáře následovala soutěž „Dálkový medvěd“. Této soutěže jsme se však nezúčastnili, takže jsme měli tři hodiny volna na oběd, které jsme strávili mezi exponáty právě otevřeného Vida centra. Po obědě jsme se zapojili do další soutěže, a to „Freestyle“. Náš robot tančil na puštěnou písničku z mp3. V této soutěži jsme byli druhí, protože před námi byl tým, který přivezl robota, a ten dokonce vystřeloval raketky.

Byli jsme rádi, že jsme se tak výborně umístili, protože jsme robotovi věnovali spoustu volného času. Děkujeme paní učitelce Tesařové za vedení robotického kroužku.

Jan Škrabal a Jiří Švancara, 7. A

Šikmá věž z pastelek

Dne 6. listopadu 2014 v 11:00 hod. měla třída 8. A hodinu výtvarné výchovy. A to by nebyla 8. A, aby se něco nedělo. Kluci, Patrik Dvořáček, Petr Pražan a Lukáš Nečas, se zřejmě nudili, a tak si začali stavět z pastelek. No, a stavěli a stavěli a věž byla vyšší a vyšší, že to třídu začalo zajímat. A začalo se povzbuzovat, fotit i natáčet. Po každém změření jsme křičeli: „Víc! Výš! Pojd'te, to dáte!“ A samozřejmě, že se stavělo výš a výš. Konečná věž měla krásných 130 cm a skládala se z 225 pastelek. Byla se na ni podívat spousta učitelů, žáků, a dokonce i pan zástupce s panem ředitelem.

Hlavní na této akci bylo, že jsme se chtěli dostat do Guinnessovy knihy rekordů. Nejspíš by to bylo i možné, protože žádný takovýto rekord tam zapsaný dosud není! Že bychom se přeci jen pokusili dostat se do světa? O dalším průběhu vás budeme informovat.

Áďa Kyánková, 8. A

VIP společnost

~~~~~ Ve úterý 25. listopadu 2014 k nám na školu přijeli zástupci ze společnosti Seznam. Spolu s nimi nás navštívil i VIP host. Ben Cristovao! Ale k tomu až později.

Třetí hodinu se žáci z 8. a 9. ročníku sešli v malé tělocvičně. Někteří byli natěšení na Bena, ale slova pana zástupce je zaručeně zchladila. Ona totiž organizace této události byla vymyšlena velice šalamounsky. Jako první jsme zhlédli tři čtvrtě hodinový film na téma sociální síť. Nevím jak mé spolužáky, ale mě občas vážně šokoval. Po čtyřiceti pěti minutách film skončil a pan zástupce uvedl pány ze Seznamu.

O pár minut později se ve dveřích objevil i Ben. Zbytek přednášky si s námi Ben a jeho doprovod ze Seznamu povídali. Stručný obsah přednášky bychom měli za sebou, můžeme se tedy vrátit k Benovi. Abych pravdu řekla, o jeho kariéru jsem se od konce Superstar moc nezajímala, takže jsem nevěděla co čekat. Přijde namyšlený týpek nebo ten Ben, kterého si pamatuji? Nezklamal. Pořád usměvavý a se stejným smyslem pro humor.

Znovu jsem se s ním setkala před školou kolem půl druhé. Vybraní žáci, mezi nimi i já, provedli Bena a zástupce Seznamu Lysicemi. Hlavního průvodcovského slova se ujala Dita, která by se klidně mohla ucházet o místo průvodce. Ben i jeho spolupracovníci bedlivě poslouchali a bylo vidět, že je historie našeho městyse velice zajímavá. Cestou jsme navštívili lysický zámek, kde nás uvítala a provedla paní kastelánka.

Celou akci hodnotím jako velice vydařenou a doufám, že i v příštích letech naši školu navštíví podobné organizace a další VIP hosté. A nezapomeňte, že bezpečnost na internetu je jedním ze základních kamenů spokojeného života.

Anna Zemánková, 9. C

Ben Cristovao — kdo že to je? Namyšlená, povrchní, rozmazlená superstar? Tak to se pletete! Moje očekávání opravdu takové bylo, ale když vešel do místnosti a začal mluvit o aktuálním nebezpečí internetu a bylo na něm vidět, že se o to opravdu zajímá, názor jsem změnila. On sám má s kyberšikanou vlastní zkušenosti, kdy na internet uniklo jeho nahé video.

Když se vrátil z oběda v Lidovém domě a šel se s nadšením podívat na naši mumii v dějepise, spadla mi brada! Ho to opravdu zajímalo! A i naše procházka po Lysicích! Vůbec se nechoval povrchně ani namyšleně! Nedělalo mu problém jít zablácenou oborou, obdivoval naše lení kino, tenisový kurt i kostel. Byla jsem opravdu překvapená, jak "pohodový" byl.

Procházka skupiny žákyň (sestavena z aktivních zástupců parlamentu, redaktorů školního časopisu Plátek a výřečných žákyň) s Benem začala před budovou školy a pokračovala oborou kolem letního kina, tenisových kurtů ke kostelu, dále pokračovala ulicí Halasovou ke Státnímu zámku Lysice, kde nás ochotně provedla kastelánka zámku - paní Martina Rudolfová. Ben se zajímal o to, kde jsme a kudy procházíme. Do výkladu o Lysicích jsme se snažily vložit co nejvíce zajímavostí i historických údajů. Kladl nám nejrůznější otázky. Po té jsme se oborou vrátili do školy. Každá holka prová-

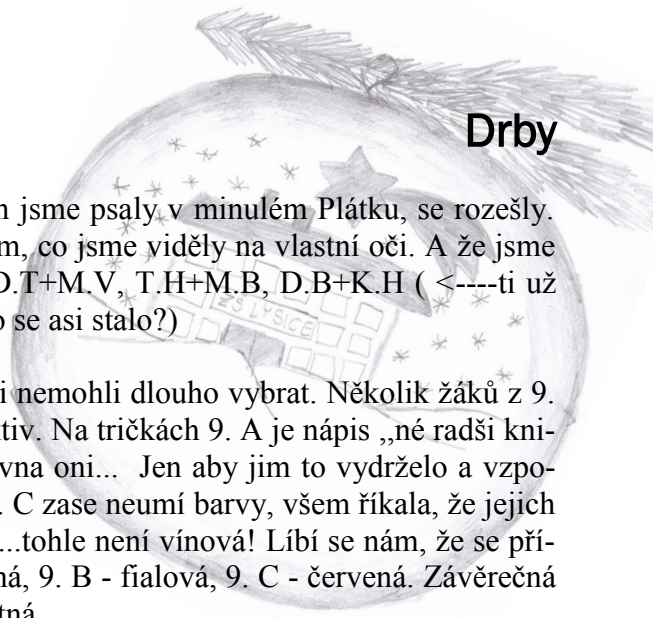
zející Bena dostala nejnovější album s věnováním. Na závěr vřele děkoval za provedení slovy: „Děkujeme za procházku. Je to tady fakt moc pěkný. To kino, kurty... jak tady máte všechno pohromadě. Fakt cool, děkujem.“

Byla jsem mile překvapena, že i hvězda jako on, není vždy namyšlená, ale umí se chovat "jako kluk z dědiny" jen v lepším oblečení.

Fotografie k dispozici na www.facebook.com/SeznamSeBezpecne

Dita Škvařilová, 9. C

1. Vztahy v naší škole se zase zásadně změnily. Páry, o kterých jsme psaly v minulém Plátku, se rozešly. Jen doufáme, že ne naší vinou. Informujeme čtenáře pouze o tom, co jsme viděly na vlastní oči. A že jsme toho zahlédly! Přibýlo nových dvojic, ale v devátém ročníku. D.T+M.V, T.H+M.B, D.B+K.H (<----ti už jsou spolu sice dlouho, ale poznat to bylo až v poslední době. Co se asi stalo?)

2. Žáci devátého ročníku konečně dostali třídní trička. V 9. B si nemohli dlouho vybrat. Několik žáků z 9. B je nespokojených. Vypadá to, že se jim pomalu rozpadá kolektiv. Na tričkách 9. A je nápis „né radši knihu“ s obrázkem, na kterém borec odmítá sklenici. Vážně?! Zrovna oni... Jen aby jim to vydrželo a vzpomněli si na svá trička na rozlučáku. A nebo přijdou s knihou? 9. C zase neumí barvy, všem říkala, že jejich trička budou mít vínovou barvu a výsledek? Přesvědčte se sami...tohle není vínová! Líbí se nám, že se příslušnost devátáka ke třídě pozná podle barvy triček: 9. A - zelená, 9. B - fialová, 9. C - červená. Závěrečná fotka v tričkách (pokud se jsou schopni domluvit) by nebyla špatná.

3. Pár chlapců z naší školy házelo po oboře petardy, podařilo se jim zapálit strom a vznikl požár. Hasiči se nenudili. Dokážete si představit, že by tam místo stromu stál člověk?

4. V devátém ročníku je teď rozruch. Paní učitelka Kyánková vymyslela jako číslo akademie rozlučkovou polonézu všech žáků devátých ročníků. Žáci nevědí, s kým budou v páru, a jak u našich devátáků začíná být zvykem, brzy se pohádají. Ten by chtěl tančit s touhle, ona zase s tímhle... Paní učitelka řekla: „Rozhodující je výška! Některé holky jsou hodně vysoké a menší kluci by nebyli zrovna ideálními partnery k tanci.“ Myslíme si, že páry vytvoříme. Ale, dámy, co na sebe? Už víte? Zaslechly jsme, že většina devátáků je ráda, že se akademie pořádá právě letošní školní rok.

5. **!!!WARNING!!!** Dávejte si pozor!! Jsme na základní škole, i přesto některé dívky si stále neumí za sebou zavřít dveře na toaletu. Prosíme všechny: ZAVÍREJTE DVEŘE !!!

Vaše drbny

Dobrá rada nad zlato

Poradna

O čem se nemluví

V dnešní době se spousta mladých lidí dopouští tzv. sebepoškozování, proto jsem se rozhodla něco vám o tomhle říct.

Sebepoškozování je záměrné ubližování si ve snaze vypořádat se s problémy. Projevuje se zraňováním vlastního těla a je signálem vážného psychického problému. Poškození vlastního těla není spojeno s vědomým přáním se zabít. Sebepoškozovat se člověk může sebou samým (škrábání, kousání, štípání, zarávání nehtů, bití především hlavou o cokoli, co je po ruce...) nebo pomocí nástroje (užívá se nůž, žiletka, jehla, nůžky, oheň nebo cigareta apod.), ale jsou i další způsoby.

Lidé, kteří sáhnou k sebepoškození, se tímto způsobem zbavují nepříjemných pocitů nebo silných emocí, často je touto emocí vztek. Fyzická bolest odvede pozornost od nepříjemných problémů, zaměstná člověka praktickými starostmi (ošetření rány atd.), při poranění dochází k uvolnění endorfinu (hormonu, který navozuje příjemné pocity a tlumí bolest), což přináší člověku okamžitou úlevu, kterou chtěl.

Na sebepoškozování se rychle vyvíjí závislost srovnatelná s alkoholismem nebo závislostí na drogách. Sebepoškození se stává způsobem řešení, ke kterému člověk sahá opakovaně. Úleva, kterou člověk pocítí, je jen dočasná a problémy se objeví znovu, často ve vážnější formě a člověk se poraní opět, protože jednou to pomohlo.

JENŽE sebepoškozováním problémy nevyřešíte a jen tím ubližujete lidem okolo vás.

Doporučuje se vyhledat odbornou pomoc.

Takže si pamatujte: **ŽILETKA-nebo jiný ostrý předmět-NENÍ ŘEŠENÍ! Raději si s někým o svých problémech popovídejte.**

Áďa Kyánková, 8. A

Florbalové turnaje

Dne 19.11.2014 se v Blansku uskutečnil florbalový turnaj žáků 6. a 7. ročníku. Zúčastnilo se ho šest škol. Školy byly rozděleny na dvě skupiny, skupinu A a skupinu B. Naše škola byla ve skupině B společně se žáky ze ZŠ Jedovnice a ZŠ T.G.M. Blansko. V úvodu nás porazili žáci z Jedovnic 5:1. Potom jsme se rozehráli a reprezentanty ze ZŠ T.G.M. Blansko jsme porazili 3:2. V naší skupině jsme byli druhí a hráli jsme s vítězem ze skupiny A, a to se školou Blansko Erbenova. Ti byli dost dobří, ale k naší obrovské radosti jsme je porazili 7:2. Díky výhře postupujeme do okresního kola.

Jan Ryzí, 7. A

Měly jsme štěstí!

Ve středu 3.12. se starší žákyně zúčastnily florbalového turnaje v Letovicích. Doprovod nám jako vždy dělala paní učitelka Nedomová. Když jsme ráno vyjely od školy, vážně jsme se těšily, ale moc jsme si nevěřily. Věděly jsme jediné....a to, že nechceme být jako každý rok čtvrté. Letos obzvláště, protože se postupovalo z prvních tří míst. Hrály jsem 4x20 minut i s poločasem. Prvním soupeřem nám byly holky z Letovic, se kterými jsme prohrály 1:2. To nás motivovalo k vítězství 2:1 v dalším zápase, a to s Gymplem Boskovic. Potom jsme zase prohrály 2:4, což nás vážně zamrzelo, jelikož jsme moc dobře věděly, že nám jde o postup. Do dalšího kola jsme šly s nadšením, protože se zdálo, že Olešnici bez problému porazíme, ale opak byl pravda, remizovaly jsme. Ale nakonec jsme stejně postoupily, udělaly si závěrečné selfie (viz. facebook) a těšíme se na další kolo ve středu 10.12. Držte nám palce!

Michaela Ryzí, Gabriela Medková, 9. B

Turnaj ve florbalu – okres

Ve středu 10. prosince jsme se v ranních hodinách sešly na zastávce, ale velké naděje na úspěch jsme si nedělaly, protože náš tým byl oslaben o nejlepší hráčky. Dvě ležely doma s angínou a jedna měla bolavé koleno. Při cestě autobusem do Blanska jsme zjistily, že jedna hráčka zapomněla boty, ve kterých měla hrát. V Blansku jsme šly dva kilometry do haly, kde se měly odehrávat turnaje. Když jsme tam dorazily, převlékly jsme se do dresu a musely jsme vyřešit ty boty (půjčila si je od kamarádky).

Nakonec jsme hrály až v jedenáct hodin, protože jsme čekaly na tým z Opatovic. První zápas jsme hrály s Letovicemi a remízovaly 3:3. I druhý zápas s děvčaty z Opatovic skončil remízou, ale tentokrát 0:0. Třetí zápas byl tragický, soupeřky z Jedovnic hrály tvrdě a faulovaly, jejich nefér hru odnesl prst a noha našich hráček, ale nedaly jsme se a vyhrály 3:2. Potom jsme hrály o finále s Rájcem - Jestřebí a opět tu byla remíza, následovaly nájezdy, které jsme vyhrály (my jsme daly jeden gól ze tří, ale soupeř žádný). Při hře s flórbalistkami z Letovic byl náš tým oslaben o jednu hráčku. I když jsme hrály dobře, v poslední minutě se podařilo Letovským vstřelit nám branku. To znamená, že starší hráčky z Lysic vybojovaly druhé místo. Jedna jediná branka způsobila, že jsme nepostoupily do kraje.

Martina Mynářová a Pavla Marečková, 9. C

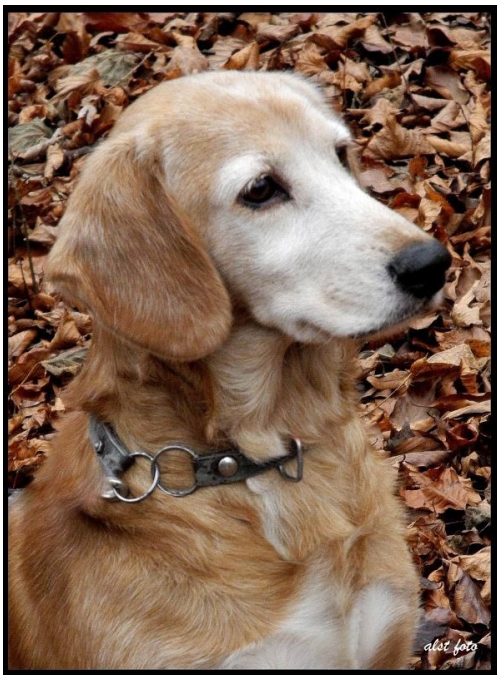
Smějeme se s Plátkem

Jáchym Vyskočil, 9. B

Z tuláčka nejlepší kamarád

Ahoj, v dalším svém článku určeném pro milovníky zvířat se s vámi podělím o příběh svého nejlepšího kamaráda. Ted' tu nebudu psát ani o Andy Kopecké, ani o Dádě Adámkové. Začínáme v roce 2006.

Několik dnů před tím, než jsem nastoupila do první třídy, jsem šla v Klatovech s babičkou na procházku. Mamka nakupovala mezitím na místních trzích. Ucítla vůni grilovaného kuřete a šla hned jedno koupit. Když už se s jídlem vracela, slyšela za sebou tiché kňučení. Otočila se a za ní stálo malé štěně. Vypadalo hladově a bezradně. Hodila mu kousek kuřete a šla dál. Ale pejsek ji pronásledoval až k domu. Bohužel mamka už jednoho psa měla. (Zdravím zlatého retrívra Kima.) Už si ho nemohla vzít k sobě. V tom se jí doslova rozsvítilo v hlavě. Popadla mobil, a volala: „Sabi, nechceš si vzít do Lysic psa? Chceš psa?“ Kdo by řekl ne? Problémem už jen byla babička, která psa asi tak 15 minut zakazovala. Po menším přemlouvání babička pejska dovolila. Nalezence jsem pojmenovala Max podle pejska, kterého jsem viděla na cvičáku, kam chodila mamka s Kimem. Maxe jsme si odvezli domů. Zpočátku byl dost zlý. Nikdo k němu nemohl jít, byl jen pod stolem a čekal. Vše se změnilo v momentě, kdy si děda vzal chleba. Max vyletěl ze skryše stolu a prosil o chleba. Kdo by odolal očím pejska? :) Díky jídlu a rozmazlování se stal z Maxe přítulný pejsek. Několikrát se i stalo, že když jsem jedla oběd ve svém pokoji, využil mé nepozornosti, shodil můj talíř na podlahu a vše snědl. Aby Max neměl problém, neřekla jsem to a

až do večere jsem byla hladem. (A až si babička toto přečte, tak mě snad zabije. Doufám, že už jsou Maxovy činy promlčené. :D) Každopádně jsem ráda, že jsme pomohli pejskovi, kterého nezodpovědní lidé vyhodili. Ted' už si na nás zvyknul a jsou z nás nejlepší kamarádi. :)

Mít doma pejska je prima, ale než si psa pořídíte, uvědomte si, že vám nastanou taky povinnosti. Vždycky si na příběh Maxe vzpomenu, když v televizi po Vánocích ukazují zvířátka, která skončila na ulici a stala se nechtěným dárkem pod stromeček.

Sabina Stloukalová, 7. B

Těžké rozhodování aneb I já mám ráda zvířata

Termín podání přihlášek na střední školy se neúprosně blíží. Snad všichni už máme jakousi představu, kam se dál vydáme. Přesto ještě zkoumáme, zda by nebyla ještě jiná – lepší varianta. Proto jsem se s několika dalšími kamarádkami vydala v pátek 14. listopadu do Boskovic, kde se tento den konaly dny otevřených dveří středních škol.

Postupně jsme navštívily Gymnázium Boskovice, Střední odbornou školu André Citroëna, Pedagogickou střední školu a Střední odborné učiliště na Hybešově ulici. Na všech školách se nás někdo ujal a po škole nás provedli, ukázali nám učebny a ochotně zodpověděli všechny naše otázky.

Na Gymnáziu jsme se šly podívat do hodiny hudební výchovy, kde nám děti zazpívaly. Poté pan učitel prohlásil: „A ted' nám zazpívejte vy.“ Tak jsme musely zpívat. Nakonec nás odměnili potleskem a my jsme šly dál.

Na „Hybešce“ nás vzali i do laboratoří, kde nám byly předvedeny různé pokusy, mohly jsme si vyzkoušet, jak se píchá injekce (samozřejmě ne živému zvířátku) a podávají léčiva. Prohlídka této školy mě utvrdila v mém rozhodnutí studovat střední veterinární školu.

Já mám jasno – jsem rozhodnutá!

Lidka Vojtová, 9. C

Kdo je kdo?

Ahojky! Zas a opět je tu pro vás soutěž – Kdo je kdo? Nic se nemění: Podle informací hádejte, o koho jde. Obrázek vám napoví, že tato osoba má něco společného s naší školou. Jméno osoby odevzdejte mně, Míše Ryzí z 9. B, do konce ledna.

V minulém Plátku jsem vám představila paní učitelku Štěpánkovu. Pět žáků školy odevzdalo správnou odpověď a vylosována byla Anežka Nevlidová ze 6. B. Doufáme, že se jí odměna líbila.

Kde bydlíte? V Žernovníku.

Kolik máte let? No... narodila jsem se roku 1981

Máte rodinu? Ano, manžela a dvě děti.

Jaké jsou vaše koníčky? Škola, děti, vaření, lyžování, akordeon.

Oblíbený sport? Asi lyžování, turistika a plavání.

Oblíbená kniha? Měděný jezdec

Oblíbené zvíře? Kůň

Oblíbená barva? Zelená

Oblíbené jídlo? Nemám oblíbené jídlo, ale asi špagety nebo svíčková.

Chutná Vám ve školní jídelně? Ano, ale občas bych očekávala kvalitnější polévky a někdy bych méně solila.

Líbí se Vám u nás ve škole? Ano.

Největší průšvih ze základky? Asi důtka třídního učitele za zapomínání. Za ni může moje důsledná příprava do školy. Vysypávala jsem všechno učení a pak si přesně podle rozvrhu chystala na další den a na žakovskou mnohdy nedošlo.

Jakou školu jste vystudovala? SPgŠ Boskovice a poté MU Brno.

Co jste chtěla dělat v našem věku? Chtěla jsem být porodní bába, pak mi ale maminka vysvětlila, že se bojím krve... Přihlášku na SŠ jsem si podávala na zubní laborantku, ekonomku a tu poslední na mateřinku. (Pozn. redakce: Tenkrát si žáci devátých ročníků mohli podat tři přihlášky na střední školy.)

Kolik let učíte? Druhým rokem.

Toto vydání Plátku bude vánoční, takže mám na Vás pár otázek k Vaším Vánocům.

Děláte na štědrovečerní večeři kapra? Ano.

Jak slavíte Vánoce? Jezdíme po hřbitovech, pečeme, sami zdobíme stromek, snažíme se udržet přátelskou atmosféru v tom vánočních shonu a večer odpadneme.

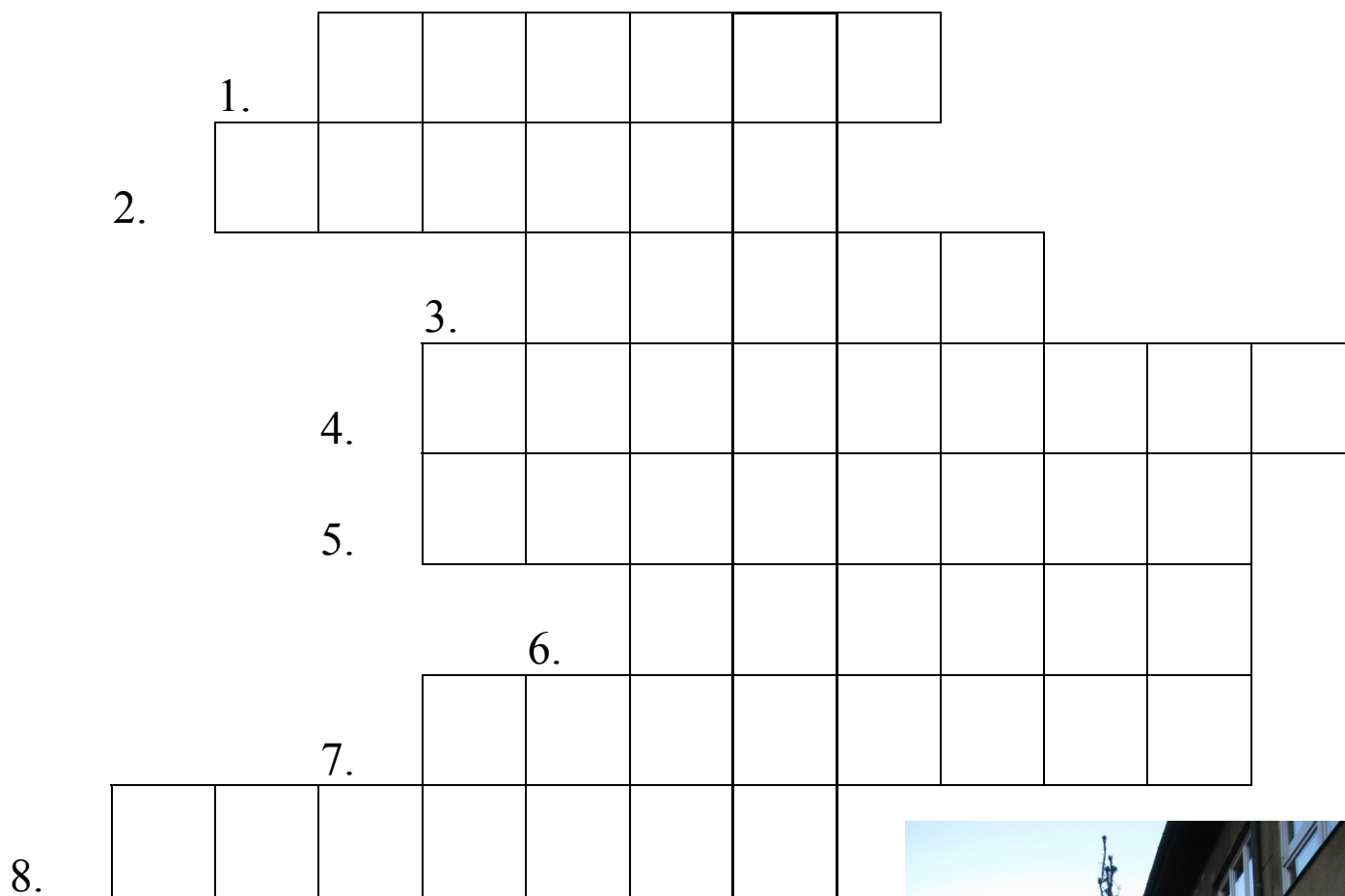
Děkuji za rozhovor a přeji Vám klidné a spokojené Vánoce.

Kdo mi řekne správné jméno této paní učitelky, dostává se do *slosování naší soutěže*. Výherce získává odměnu.

Michaela Ryzí, 9. B

Křížovka o ceny

V tajence je uvedena činnost, která čeká na žáky 7. a 8. ročníku v příštím roce. Znění tajenky napsané na papíře předejte A. Stejskalové z 9. C do konce ledna 2015. Minulou tajenku správně vyřešila Míša Brachová z 8. B a odměnou za výhru byl *Vibovit*.

1. Na tradiční zimní sport potřebujeme ...
2. Na vánoční stromeček dáváme...
3. Lyžujeme na ...
4. Na Nový rok můžeme spatřit na obloze...
5. Na konci roku slavíme (1. pád).
6. Svátky klidu, pohody, lásky a narození Ježíše Krista.
7. O Vánocích chodíme večer na mši...
8. Mamince pomáháme s pečením...

Školní časopis žáků ZŠ Edvarda Beneše v Lysicích vychází 19.12.2014 nákladem 60 kusů.
Redaktoři jsou podepsáni pod svými články.